

Drumul meu ca absolventă a specializării

Limba și literatura japoneză

Tatiana Năstase

(specializarea *Limba și literatura japoneză* –
Limba și literatura engleză,
promoția 2016)

Am urmat cursurile specializării *Limba și literatura japoneză* între anii 2013-2016, timp în care mi-am însușit cunoștințe importante legate de limba, literatura și cultura japoneză, pe care probabil nu aș fi reușit să le asimilez pe cont propriu, învățând japoneza în timpul liber, ca pe un hobby.

Am ales să studiez această limbă în primul rând din dorința ca, într-o zi, să pot citi literatura japoneză, atât de iubită încă din anii de liceu, în original și nu prin intermediul traducerilor în română sau engleză. Pe plan profesional, cariera de traducător părea, la început, ceva spre care studiile mă vor ghida și iniția și, nu în ultimul rând, mă va „propulsa” în Japonia. În timpul celor trei ani, datorita pregătirii pentru examenele destul de dificile, mi-am format un depozit de cunoștințe durabile de *hiragana*, *katakana*, *kanji* și noțiuni de gramatică, care pot fi „trezite” și după șase ani de la absolvirea studiilor. Activitățile extracurriculare, cum ar fi cele de *origami*, *sumi-e*, întâlnirile cu invitați japonezi au îmbogățit considerabil orele, făcându-le autentice prin transpunerea într-un mediu analog japonez, și ne-au apropiat și mai mult de cultura niponă. Devenind accesibilă înțelegerea limbii prin ansamblul cultural, aceasta ne-a facilitat dobândirea cunoștințelor și le-a amplificat valoarea și captivarea.

Studierea limbilor și literaturilor străine mi-a sensibilizat modul prin care percep textele și ideile din spatele acestora și m-a făcut să înțeleg și procesul din spatele însușirii unei limbi. Din păcate, amprenta pregătirii din anii de studenție la Facultatea de Litere, însumând orele de japoneză, orele de engleză, patru semestre de limba norvegiană ca limbă opțională, plus celelalte cursuri asociate studiului limbilor străine, în lipsa unor ore de practică ce pot fi aplicate într-un job concret, m-a lăsat cu o idee ambiguă asupra unei cariere viitoare. Am înțeles ca doar studiul unor limbi străine, chiar și a unei limbi rare ca japoneza, în absența unui program de master care mi-ar fi permis continuarea studierii limbii la Cluj, îmi limitează aria de căutare a unei meserii pe care să o „hrănesc” cu cunoștințele dobândite în trei ani de studiu.

Printre presiunea examenelor finale, teza de licență și stresul că nu știu ce voi face după aceea, am strâns câteva idei și am hotărât să combin o limbă rară cu un domeniu în care și-ar putea găsi utilitatea și practica: turismul. Cei doi ani de master au trecut repede și relativ ușor, antrenată de examenele dificile de la Facultatea de Litere, timp în care am încercat, până la final să găsesc o metodă de a aplica limba japoneză în domeniul turismului. Teza mea de master a avut ca scop promovarea culturii românești în Japonia și respectiv, găsirea metodelor de atragere a turistului japonez în România. Pentru studiul meu de caz am folosit cunoștințele de japoneză pentru a intra în contact cu japonezi care au vizitat România sau care ar da o șansă turismului românesc. Rezultatele studiului au fost remarcabile prin numărul mare de japonezi care au fost atrași de o țară pitorească, prin tradițiile încă vii și natura nealterată, care amintesc de o Japonie străveche, plină de mister. Am realizat, cu ajutorul unui program de master diferit, o punte de legătură între două studii, aparent complet diferite, și am aflat cum s-ar putea îmbina în a crea ceva deosebit și necesar: atragerea turiștilor japonezi, folosindu-mi cunoștințele de limba și cultura japoneză.

Deși specializarea *Limba și literatura japoneză* nu a avut încă un efect direct asupra formării mele profesionale, în măsura în care, în prezent, locuiesc în Berlin, unde am contact predominant cu limba germană, faptul ca am studiat japoneza m-a ajutat în asimilarea altor limbi străine și m-a încurajat că pot depăși multe provocări. Folosirea practică a cunoștințelor ambelor specializări (japoneza și turismul) s-a dovedit dificilă fără limba germană, drept urmare, a trebuit să o amân pentru un viitor

apropiat, până îmi însușesc limba și cultura acestei țări.

Le urez generațiilor următoare care își doresc să învețe limba japoneză să profite de toate avantajele pe care studiile le oferă și, nu în ultimul rând, să participe la conversații cât mai mult, pentru a-și antrena toate competențele. Practicarea acestei limbi asiatice se poate dovedi anevoioasă în România, dar sunt căi multiple de a o încadra și valorifica într-un domeniu bogat, caleidoscopic, care poate fi scos în evidență tocmai prin asocierea cu o limbă frumoasă, plină de provocări. Chiar dacă drumul meu după finalizarea studiilor s-a dovedit a fi la fel de provocator ca limba japoneză în sine și a luat forme ondulate în prezent, învățarea limbii japoneze până la nivel fluent și aplicarea acesteia pe plan profesional a rămas, pentru moment, un proiect amânat, dar niciodată abandonat, pe care sper să îl pot relua la timpul potrivit.

